

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/176/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5817205143
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5817205143.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnom spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpeného splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, proti žalovanej: A. Y., rod. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom N. R., prechodne bytom H. Z. L.. Q. z F., V. XXX, C., o zaplatenie 653,07 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 7Csp/157/2017-32 zo dňa 21. marca 2018, v spojení s dopĺňacím rozsudkom č. k. 7Csp/157/2017-42 zo dňa 09. mája 2018, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu, v spojení s dopĺňacím rozsudkom, vo výroku, ktorým súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť istinu 202,89 eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne, počnúc od 06. 04. 2016 do zaplatenia v lehote do 30. 06. 2018, mení tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 102,89 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 102,89 eur od 06. 04. 2016 do zaplatenia, v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti žalobu zamietla.

Vo výroku, ktorým súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol, zostáva rozsudok okresného súdu v spojení s dopĺňacím rozsudkom nedotknutý.

Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 68,50 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Námestovo rozsudkom č. k. 7Csp/157/2017-32 zo dňa 21. 03. 2018 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 202,89 eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne, počnúc od 06. 04. 2016 do zaplatenia v lehote do 30. 06. 2018 s tým, že žiadna strana sporu nemá právo na náhradu trov konania. Dopĺňacím rozsudkom č. k. 7Csp/157/2017-42 zo dňa 09. 05. 2018 súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalovaná sa žalobou doručenou súdu dňa 08. 04. 2016 domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Križna 56, Bratislava sp. zn. 224/07/15 zo dňa 01. 02. 2016. Rozsudkom sp. zn. 5Csr/1/2016 zo dňa 04. 07. 2017, právoplatným dňa 31. 08. 2017, súd predmetný rozhodcovský rozsudok zrušil. V dôsledku zrušenia rozhodcovského rozsudku súd následne v zmysle § 47 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov konal o nároku žalobcu uplatnenom žalobou na rozhodcovskom súde dňa 23. 07. 2015.

Predmetom žaloby podanej na Slovenský arbitrážny súd, zriadený Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, Bratislava bolo zaplatenie istiny 653,07 eur s príslušenstvom na základe zmluvy o revolvingovom úvere.

Súd konštatoval, že zmluvné strany sa dohodli na výške úveru (úverového limitu) 360,- eur, výške splátok 19,29 eur, počte splátok 42, celkovej čiastke úveru, ktorý mala žalovaná ako dlžník zaplatiť 810,18 eur, RPMN 68,63 eur (správne %, poznámka odvol. súdu), ročnej úrokovej sadzbe 70,02 eur (správne %, poznámka odvol. súdu), priemernej RPMN 48,52 eur (správne %, poznámka odvol. súdu), poskytnutej čiastke revolvingu 189,81 eur, ročnej úrokovej sadzbe revolvingu 76,21 eur (správne %, poznámka odvol. súdu) a ročnej úrokovej sadzbe úroku z omeškania vo výške 5,5 %. Podľa oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 25. 07. 2013 bola prvá splátka splatná 01. 09. 2013 a každá ďalšia splátka 1. deň v mesiaci. Žalovaná čerpala celkom úver 360,- eur a zaplatila 157,11 eur, pričom už s druhou splátkou bola v omeškani. Zvyšok úveru neuhradila.

Žalobca mal výzvou danou listom z 03. 11. 2014 vyzvať žalovanú k splateniu celého zostatku úveru, dňa 14. 10. 2014 mal žalobca doručiť oznámenie o uplatnení práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru z dôvodu omeškania žalovanej. Zároveň tým malo dôjsť podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k strate výhody splátok dňom 30. 10. 2014. Vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru alebo pokus o zmier pred začatím súdneho konania nebol súdu deklarovaný, teda súd nemal preukázané, že žalovanej bolo doručené vyhlásenie o okamžitej splatnosti úveru alebo výzva na splnenie dlhu pred podaním žaloby.

Súd vo veci rozhodol citujúc ust. § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/, d/, g/, i/, § 9 ods. 2 písm. d/, h/, i/, § 11 ods. 1 písm. a/, b/, c/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“) v znení zákona č. 279/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, v znení oznámenia o oprave chyby č. 299/2017 Z. z. (ako to vyplýva z citácie predmetných ustanovení zákona, poznámka odvolacieho súdu). Zmluvu, na podklade ktorej si žalobca uplatnil žalovanú pohľadávku, súd vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú, konkrétne zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Z uvedeného dôvodu súd zároveň konštatoval potrebu aplikácie aj ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv.

Súd konštatoval, že uzavretá zmluva má náležitosť v podobe ročnej úrokovej sadzby, priemernú hodnotu RPMN, tiež RPMN a celkovú čiastku splatnú spotrebiteľom vo výške 810,18 eur pri poskytnutom revolvingovom úvere 360,- eur a výške mesačnej splátky 19,29 eur. V zmluve nie je uvedený termín splatnosti splátok - tento je len odkazom v zmluvných podmienkach, pokiaľ ide o splátky, je uvedená len ich výška a splatnosť, absentuje počet splátok a s tým súvisiaca konečná splatnosť úveru, resp. doba splácania spotrebiteľského úveru, t. j. časť náležitosti § 9 ods. 2 písm. d/, resp. i/ zákona č. 129/2010 Z. z., z ktorého dôvodu súd zmluvu považoval za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 279/2017 Z. z.

Súd ďalej konštatoval, že žalobca žalovanej poskytol úver vo výške 360,- eur, pričom podľa zmluvy mala žalovaná zaplatiť 810,18 eur (celkové náklady spotrebiteľa), čo je viac ako 100 %-né navýšenie odplaty a ostatných platieb spojených s poskytnutím úveru, pričom obvyklá výška úrokov z úverov poskytnutých bankami pri úveroch od 1-5 rokov sa pohybovala na hranici 12,99 %. Takéto dojednanie je v rozpore s dobrými mravmi a ide zároveň o neprijateľné, a teda neplatné podmienky zmluvy.

Keďže žalovaná podľa uzavretej úverovej zmluvy čerpala 360,- eur a uhradila 157,11 eur, je povinná uhradiť dosiaľ neuhradenú časť úveru 202,89 eur, na úhradu ktorej sumy súd žalovanú zaviazal. Zároveň súd priznal žalobcovi úrok z omeškania, nárok na zaplatenie ktorého žalobcovi vznikol s poukazom na ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, vo výške 5 %. Žalovaná bola povinná splniť dlh prvého dňa po tom, čo ju o plnenie veriteľ požiadal v zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru súdu o tom, že žalovaná je povinná uhradiť dlh žalobcu sa žalovaná dozvedela doručením rozhodcovského rozsudku, dňa 05. 04. 2016, preto nasledujúcim dňom sa mohla dostať do omeškania. Od tohto momentu súd priznal úrok z omeškania, keďže iný relevantný doklad, ktorým by mal preukázané doručenie či už oznámenia o vyhlásení splatnosti úveru alebo žaloby v rozhodcovskom konaní, nemal.

Na splnenie uloženej povinnosti súd žalovanej určil dlhšiu lehotu, prihliadnuc na to, že je na invalidnom dôchodku, má výrazné zdravotné ťažkosti a viacero exekúcií, ktoré jej nedovoľujú uhradiť dlh jednorazovo.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) tak, že nárok na náhradu trov konania nepriznal žiadnej zo strán konania, keď žalobcov úspech bol čiastočný.

Dopŕiacím rozsudkom č. k. 7Csp/157/2017-42 zo dňa 09. 05. 2018 súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol s poukazom na konštatovanú nedôvodnosť žaloby v tejto časti.

2. Proti tomuto rozsudku čo do výroku, ktorým súd žalobe vyhovel, podala žalovaná odvolanie, ktorým sa domáhala zmeny napadnutého rozsudku spočívajúcej v znížení sumy, ktorú je povinná žalobcovi zaplatiť o 100,- eur.

Namietala záver súdu, že zaplatila dlžnú sumu 157,11 eur, keď jej nie je zrejmé z akého dôvodu žalobca nezarátal aj splátku 100,- eur, ktorú zaplatila cez internetbanking dňa 15. 03. 2016. Už v pokuse o zmier zo dňa 03. 11. 2014 žalobca uviedol, že má splátky čiastočne uhradené v sume 157,11 eur, preto žiada, aby jej konečná suma neuhradenej časti úveru bola znížená o 100,- eur (ktoré uhradila následne v marci 2016).

3. Žalovaná k odvolaniu pripojila i dôkazy, na ktoré sa v odvolaní odvolávala - pokus o zmier pred začatím súdneho konania zo dňa 03. 11. 2014, stanovisko k žiadosti o splátkový kalendár zo dňa 04. 06. 2015 a detail obratu z účtu v L. L., a. s. zo dňa 15. 03. 2016.

4. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej nevyjadril.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 388 C. s. p. zmenil.

6. Odvolací súd primárne uvádza, že vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len podstatnými námietkami žalovanej uvedenými v odvolaní, nakoľko nemôže preskúmať rozhodnutie na základe iných, než stranou konania v odvolaní vznesených konkrétnych námietok. Ex offio odvolací súd prihliadal len na prípadné vady, ktoré by sa týkali procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C. s. p.), ktoré však v konaní neboli zistené.

7. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie v konaní vedenom podľa § 47 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. v dôsledku zrušenia rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Krížna 56, Bratislava sp. zn. 224/07/15 zo dňa 01. 02. 2016 (rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5Csr/1/2016 zo dňa 04. 07. 2017) na základe žaloby podanej v rozhodcovskom konaní dňa 23. 07. 2015 založil na zistení, že medzi žalobkyňou a žalovanou bola uzavretá Zmluva o revolvingovom úvere č. 8200060960, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru (úverového limitu) žalovanej žalobcom vo výške 360,- eur. Súd ustálil a konštatoval, že zmluvné strany sa dohodli na výške úveru (úverového limitu) 360,- eur, ktorý sa žalovaná pri ročnej úrokovej sadzbe 70,02 eur (správne %) zaviazala uhradiť 42-omi splátkami vo výške 19,29 eur, t. j. spolu vo výške 810,18 eur, pri RPMN 68,63 eur (správne %), priemernej RPMN 48,52 eur (správne %), poskytnutej čiastke revolvingu 189,81 eur, ročnej úrokovej sadzbe revolvingu 76,21 eur (správne %) a ročnej úrokovej sadzbe úroku z omeškania vo výške 5,5 %. Posúdiac vzťah medzi žalobcom a žalovanou na základe predmetnej zmluvy ako vzťah spotrebiteľský v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka súd úver poskytnutý žalobcom žalovanej v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 279/2017 Z. z. vyhodnotil ako úver bezúročný a bez poplatkov, a to z dôvodu absencie náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. d/, i/ cit. zákona, t. j. neuvedenie termínu splatnosti splátok a konečnej splatnosti úveru. Súd zároveň ako neprijateľnú podmienku z dôvodu rozporu s dobrými mravmi vyhodnotil i výšku celkových nákladov spotrebiteľa, ktoré predstavujú viac ako 100 % poskytnutého úveru. Závery súdu (skutkové ani právne) v tomto smere nenapadla žiadna zo strán konania, z ktorého dôvodu odvolací súd, napriek tomu, že sa nestotožňuje so všetkými závermi súdu prvej inštancie (najmä pokiaľ ide o aplikáciu zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 279/2017 Z. z. účinného až od 01. 05. 2018, z čoho vyplýva, že súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zákon v znení, v ktorom v čase rozhodovania ešte nebol účinný), nemohol závery súdu v tomto smere preskúmať. Žalovaná v odvolaní namietala výlučne správnosť záverov súdu prvej inštancie, pokiaľ ide o výšku ňou splateného úveru s poukazom na nezohľadnenie sumy 100,- eur, ktorú uhradila

dňa 15. 03. 2016. Odvolací súd sa preto (pri absencii odvolania žalobcu) mohol zaoberať len touto otázkou.

8. Žalovaná predloženými detailom obratu zo L. L., a. s., preukázala, že dňa 15. 03. 2016 prostredníctvom internetu (internetbankingu) uhradila na účet žalobcu sumu 100,- eur s variabilným symbolom zodpovedajúcim príslušnej úverovej zmluve. A., vychádzajúc z ust. § 296 C. s. p., v tomto smere nebola limitovaná vyhlásením uznesenia súdu prvej inštancie na pojednávaní dňa 21. 03. 2018 o skončení dokazovania, keďže citované ustanovenie obmedzuje spotrebiteľa v možnosti predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy vyhlásením rozhodnutia vo veci samej, ktorým rozhodnutím je i rozhodnutie odvolacieho súdu.

9. Podľa § 559 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

10. Podľa § 566 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ je povinný prijať aj čiastočné plnenie, ak to neodporuje dohode alebo povahe pohľadávky. Pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

11. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

12. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškania s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

13. Aktuálna sadzba zákonných úrokov z omeškania je stanovená podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

14. Žalobca, ktorému bolo odvolanie žalovanej riadne doručené, vrátane detailu obratu v L. L., E. zo dňa 15. 03. 2016, z ktorého vyplýva úhrada dlhu žalovanej vo výške 100,- eur na účet žalobcu s variabilným symbolom zodpovedajúcim číslu úverovej zmluvy, sa k odvolaniu žalovanej ani k uvedenému dôkazu, ktorý mu bol riadne doručený (z ktorého dôvodu odvolací súd s poukazom na ust. § 204 C. s. p. nepovažoval za potrebné dôkaz listinou vykonať na pojednávaní) nevyjadril, tvrdenia žalovanej uvedené v odvolaní nepoprel a obsah tejto listiny nespochybnil.

15. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná, ktorá čerpala úver vo výške 360,- eur okrem sumy 157,11 eur, ktorej úhradu konštatoval súd prvej inštancie a ktorej úhrada vyplýva i z karty klienta za obdobie od septembra 2013 do mája 2014, uhradila dňa 15. 03. 2016 na svoj dlh sumu 100,- eur. Žalovaná tak žalobcovi uhradila spolu 257,11 eur, t. j. jej dlh voči žalobcovi, vychádzajúc zo žiadnou zo strán konania nenamietaného záveru súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, sumu 102,89 eur (360,- eur - 257,11 eur). Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej vyhovujúcej časti podľa § 388 C. s. p. zmenil a pri uložení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi istinu 102,89 eur žalobu vo zvyšnej časti (čo do istiny 100,- eur s príslušenstvom) ako nedôvodnú zamietol.

16. Nakoľko žalovaná bola s plnením peňažného dlhu v omeškaní, bola povinná uhradiť okrem istiny aj úrok z omeškania. Žalobca si v žalobe podanej na rozhodcovskom súde uplatnil úrok z omeškania vo výške 0,55 % ročne ako rozdiel medzi sumou súčtu maximálnych prípustných sankcií podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. a sumou uplatňovaných zmluvných pokút zo sumy 19,29 eur od 02. 09. 2013 do 09. 09. 2013, zo sumy 19,29 eur od 02. 10. 2013 do 09. 10. 2013, zo sumy 0,03 eur od 10. 10. 2013 do 10. 11. 2013, zo sumy 19,29 eur od 02. 11. 2013 do 10. 11. 2013, zo sumy 0,03 eur od 11. 11. 2013 do 09. 12. 2013, zo sumy 19,29 eur od 02. 12. 2013 do 09. 12. 2013, zo sumy 0,03 eur od 10. 12. 2013 do 29. 01. 2014, zo sumy 19,29 eur od 02. 01. 2014 do 29. 01. 2014, zo sumy 17,90 eur od 02. 03. 2014 do 11. 03. 2014, zo sumy 17,90 eur od 02. 04. 2014 do 16. 04. 2014, zo sumy 18,54 eur od 02. 05. 2014 do 29. 06. 2014, zo sumy 16,50 eur od 30. 06. 2014 do zaplattenia, zo sumy 19,29 eur od 02. 06. 2014 do zaplattenia, zo sumy 19,29 eur od 02. 07. 2014 do zaplattenia, zo sumy 19,29 eur od 02. 08. 2014 do zaplattenia, zo sumy 19,29 eur od 02. 09. 2014 do zaplattenia, zo sumy 19,29 eur od 02.

10. 2014 do zaplataenia a zo sumy 540,12 eur od 31. 10. 2014 do zaplataenia tak, že úrok z omeškania a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 360,- eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 360,- eur len 5,05 % ročný úrok z omeškania zo sumy 653,07 eur do zaplataenia. Okresný súd, pri zamietnutí žaloby v časti uplatnenej zmluvnej pokuty (ako je to zrejmé z porovnania žaloby a napadnutého rozsudku v spojení s dopĺňacím rozsudkom) napadnutým rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania v zákonom maximálne prípustnej výške 5 % ročne zo sumy 202,89 eur od 06. 04. 2016 do zaplataenia, ustáiac začiatok omeškania žalovanej s plnením dlhu prvým dňom potom čo ju veriteľ požiadal o plnenie v zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka, za ktorý deň považoval doručenie rozhodcovského rozsudku dňa 05. 04. 2016. Skutkové závery súdu a právne posúdenie súdom prvej inštancie v tomto smere opäť žiadna zo strán konania nenamietla, preto odvolací súd, ktorý je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, pri rozhodovaní o úroku z omeškania z týchto záverov vychádzal. Keďže súd prvej inštancie začiatok omeškania žalovanej s plnením dlhu určil až po čiastočnom splnení dlhu, v súvislosti s ktorým odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, odvolací súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi okrem istiny 102,89 eur aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 06. 04. 2016 do zaplataenia, vychádzajúc, pokiaľ ide o ustálenie začiatku omeškania, zo záverov súdu prvej inštancie. V zmysle nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 3) výška úrokov z omeškania ku dňu 06. 04. 2016 predstavuje 5 %. Vo zvyšnej časti uplatneného príslušenstva (zo zamietnutej istiny 100,- eur) súd žalobu zamietol.

17. Odvolací súd, vzhľadom na výšku uloženej povinnosti uložil žalovanej splniť si uloženú povinnosť v zmysle § 232 od. 3 C. s. p. v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

18. Vo zvyšnej časti, ktorou súd prvej inštancie žalobu vo zvyšku (t. j. čo do nároku presahujúceho istinu 202,89 eur s úrokom z omeškania z tejto sumy vo výške 5 % ročne od 06. 04. 2016 do zaplataenia priznanú napadnutým rozsudkom), dopĺňacím rozsudkom zamietol, ktorá nebola napadnutá odvolaním žiadnej zo strán konania, ponechal odvolací súd rozsudok okresného súdu, v spojení s dopĺňacím rozsudkom, nedotknutý.

19. Nakoľko odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie, podľa § 396 ods. 2 C. s. p. rozhodol nanovo o trovách konania (tak prvoinštančných ako aj odvolacích), aplikujúc ust. § 262 ods. 1, § 255 ods. 1, 2 C. s. p. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplataenia sumy 653,07 eur s príslušenstvom, súd žalobe vyhovel v časti 102,89 eur. Úspech žalobcu tak predstavuje 15,75 %, jeho neúspech, ktorý je zároveň úspechom žalovanej 84,25 %. Úspešnejšou stranou konania tak bola žalovaná, a to v rozsahu 68,50 % (úspech žalovanej 84,25 % - úspech žalobcu 15,75 %). Súd preto žalovanej priznal náhradu trov konania v rozsahu 68,50 %, keď nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa pre aplikáciu § 257 C. s. p. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

20. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)